Sällskapslek?

<u>Kapellan</u> (i Tormannens Stjernbild)

Den under denna stjerna födde <u>qvinnan</u> har ett litet, fint behagligt utseende och smärt byggnad väl, rask och älsklig till sitt wäsende; men det egendomliga eger hon med henne att hon alltid är der hon synes wara och der hon ikke synes, der är hon, sällan dock i framtid, alltid i det gångna.

Hon will ej släppa trådarne, som fasthålla de kära pappers-drakarne, barndomsminnena, ungdomens wänskap utan wank, små amorinerne i fjärilsform med stoftet qvar å sina glänsande wingar, allt, allt will hon hålla qvar i sin hand.

Mannen född derunder

älskar skog och dal och land och
insjöns vik och elfvens spegel,
blommor luft och fågelsång;
också hon vill gerna se för
mycket tillbaka för att målet
kan framstå rätt klart, men
kanske dock, till sist, allt skall
få ut sin plats och sin rätt.

Ibland åter märka vi
skönjbarligen personer, som brås
~~[illegible]~~ på [illegible], som ekke,
fegis ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ vill framåt,
~~[illegible]~~ ehuru något hejdad af ~~[illegible]~~ den smeltande
Capellan; dessa äro då kraftiga
naturer med båda djup
och handlingskraft och vetande
~~[illegible]~~ grenen i sin skönaste
uppenbarelse af jemvigt och
harmoni.